

Svijetla budućnost

» „Svi koji rade u našem sustavu znaju da smo mi 'djeca vlasnika' i da je naša perspektiva drugačija. Ponekad to nije lako jer se na sve što radimo gleda kroz tu lupu. Očekuje se da znamo bolje, da radimo isto kao i drugi ili više“, rekao nam je dr. **Ivan Gabrić** iz Specijalne bolnice za oftalmologiju Svjetlost.

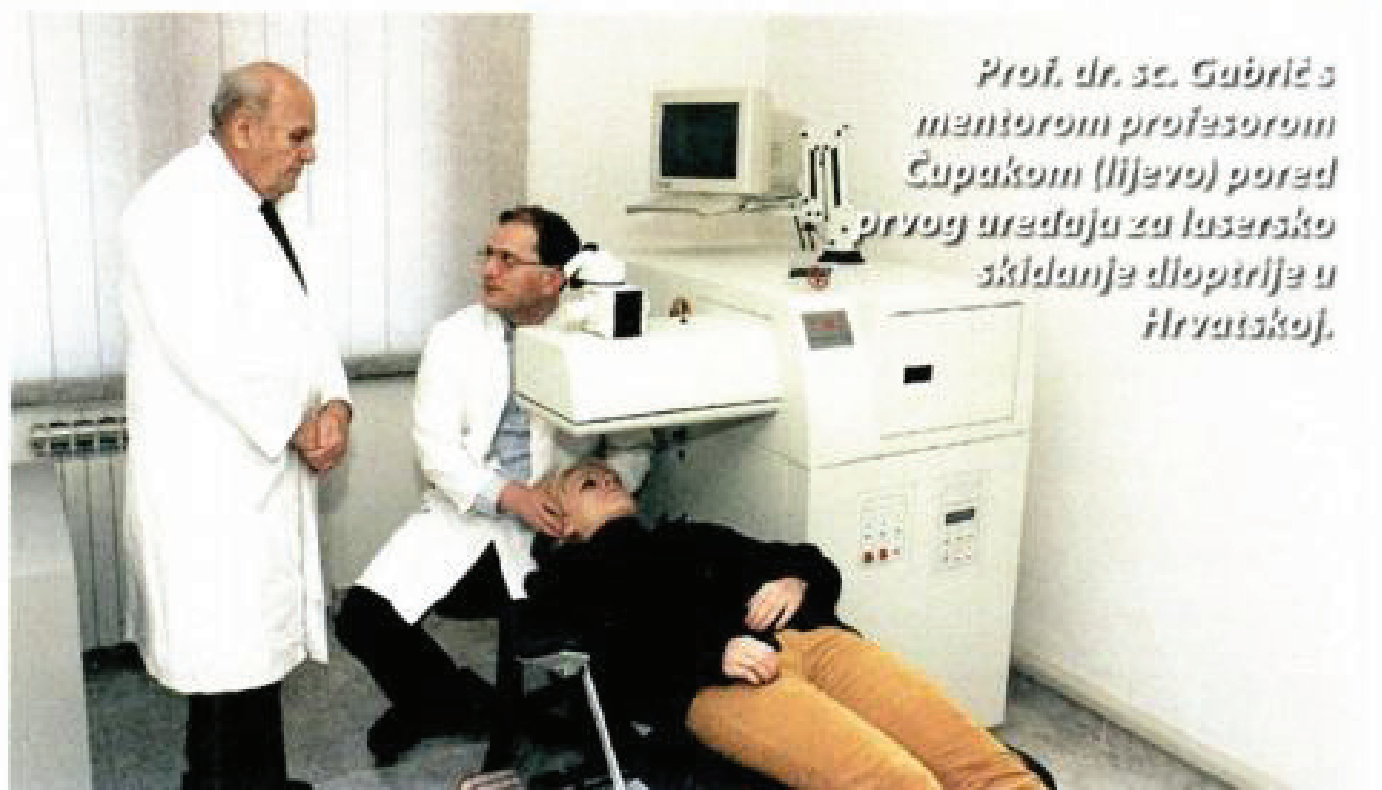

*dr. Krešimir Gabrić,
prof. dr. sc. Nikica Gabrić
i dr. Ivan Gabrić*

Piše: Vladimir Mihajlović

Doktori Ivan i Krešimir Gabrić sinovi su našeg najboljeg oftalmologa prof. dr. sc. Nikice Gabrića. Profesora Gabrića ne treba dodatno predstavljati, no časopis Poduzetnik je zanimalo kako to izgleda iz perspektive njegovih sinova.

Naš „pater familias“, Nikica Gabrić, je kao mali htio biti svašta, od astronauta, astronoma, do onih klasičnih muških vatrogasca i policajca. Kako je odrastao, postao je svjestan da iz malenog Metkovića vrlo vjerojatno nikada neće postati astronaut. Rano je shvatio da su svemir i ljudski um dva velika prostranstva te je bio siguran da će biti psiholog ili psihijatar. Igrom prilika naša teta, tatina sestra Tija, postala je psihijatar. Tata je odlučio postati doktor, no nije odmah znao da će postati oftalmolog. U mladosti su ga privlačile muškima popularne, velike kirurške struke, no krajem studija upoznao je svog mentora profesora Čupaka koji mu je pokazao koliko je divno ljudsko oko i

*Prof. dr. sc. Gabrić s
mentorom profesorom
Čupakom (lijevo) pored
prvog uređaja za lasersko
skidanje dioptrije u
Hrvatskoj.*

kirurgija oka. To ga je zapravo obilježilo. Kao student je uvijek bio vrhunski i gurao se svladati i usvojiti što više znanja. Na specijalizaciji je koristio svaku priliku da ode u operacijsku salu i da operira. No da ovo ne postane priča samo o njemu, preskočit ćemo godine u državnoj službi i skočiti na 1998. godinu. Tada je „umočio prst“ u poduzetništvo i osnovao Polikliniku Svjetlost, a 2002. godine odlučio je hrabro napustiti sigurnost državne službe i postati „kovač svoje sudbine“. Od tada do sada izgradio je pravo malo carstvo od sedam lokacija Svjetlosti u regiji. To je on.

Nas dvojica smo ipak imali drugačiji put

On je svaku kunu morao zaraditi i zadužiti se za svaku svoju ideju i hir, što je značilo da nema prostora za neuspjeh. To je strašan motivator jer ako ne uspijete, ne samo da ostajete bez posla, već i vaša obitelj ostaje gladna. Vjerojatno je zato opsesivan oko svakog detalja u poslu, čak i danas kada banke više ne kucaju da platimo kredit, već dolaze ponude za kupnju udjela. Kao što smo rekli, mi imamo drugi put, mi smo se takoreći rodili sa srebrnom pincetom za oko u

*dr. Krešimir Gabrić, Nikki Roth, prof. dr. sc. Nikica Gabrić,
Tim Roth i dr. Ivan Gabrić*

*Budućnost
Svjetlosti je svijetla,
koliko god to smiješno zvuči,
zato što je Svjetlost vođena od
doktora. Nama je medicina, kvaliteta
usluge i briga za pacijenta uvijek prva
i glavna nit vodilja, a iz toga proizlazi
zadovoljstvo pacijenata što dovodi do
dolaska novih pacijenata. Mi ne radimo
kompromise u kvaliteti skrbi jer nikada
profit nije prioritet nad kvalitetom.
Kvaliteta nas je dovela do ovoga
gdje smo sada, a „konja koji
pobjeđuje“ nema smisla
mijenjati.*

ruci. Uhodan posao, uhodan tim, vrhunska tehnologija, prepoznatljivost brenda i tržište koje je gotovo nepresušno, čekali su nas na dan završetka fakulteta. No trebalo nas je i nagovoriti da izaberemo taj fakultet. Kad smo bili mlađi činilo se ludim to silno učenje, prepreke na svakom koraku, ali negdje smo u sebi znali da ako to odradimo, da nas čeka sve ono što je tata stvorio. Danas smo oboje doktori medicine, specijaliziramo oftalmologiju, no malo je drugačije kad specijaliziraš u svojoj kući. Ovdje su nam sva vrata otvorena. Nema znanja koje nam nije dostupno, tehnike koja nam se neće pokazati. Svi koji rade u našem sustavu znaju da smo mi „djeca vlasnika“ i da je naša perspektiva drugačija. Ponekad to nije lako jer na sve što radimo gleda se kroz tu lupu. Očekuje se da znamo bolje, da radimo isto kao i drugi ili više, gleda se na sve. Zato je bitno da unatoč tomu što smo „djeca vlasnika“, ponekad budemo i sindikalni predvodnici kada vidimo nešto u kući što može biti bolje. Kako tehnički tako i na razini ljudskih resursa, na nama je da to

prezentiramo „šefu“ i da svima bude bolje. Ispočetka je bilo teško, no mislim da nas je većina kolega prihvatila kao svoje. Imamo taj neki čudan simbiotski odnos u kojem smo istovremeno radni kolege i „veza“ do šefovog srca. To znači puno jer stvari koje su sitne, ali jako utječu na kvalitetu života zaposlenika, rješavamo brzo i uvijek na dobrobit svih. S druge strane, mi smo odrasli s ovim poslom i tehnologijom, nama je lakše svladati neke stvari i znanje te sve što smo vidjeli prenijeti drugima.

Često kada imate zaposlenike koji nešto nauče, boje se to znanje dati drugima jer misle da će time izgubiti svoju važnost i poziciju. Kod nas dvojice je drugačije. Što prije podijelimo i pokažemo nešto što znamo drugima, to će prije oni to moći sami raditi, što će dovesti do toga da mi moramo manje raditi. Ponekad je lijenost prednost za sve - kolege dobivaju pristup novom znanju i napreduju, pacijenti dobivaju bolju i napredniju uslugu, a mi moramo manje raditi ili se baviti nečim drugim što nas taj tren zanima. *Win-win* situacija, rekli bi Amerikanci.

Bratska sinergija

Jedna od stvari koja je objektivno najteža za obojicu jest kada imate oca koji je takav, „over-achiever“, opsesivan oko detalja da sve bude savršeno, mikromenadžer najgore vrste, ali koji je ostvario strašne uspjehe, koji su gotovo neostvarivi. Ljudi nas često pitaju jesmo li zamijenili tatu, kao da smo mi njegove kopije ili direktni nastavak njegovog života. To postavlja pred nas očekivanja

**dr. Krešimir Gabrić, Franco Nero,
prof. dr. sc. Nikica Gabrić i dr. Ivan Gabrić**

od radne etike, kvalitete, znanja i svega koja su ponekad više nego nerealna, ipak on ima 59 godina života, a nas dvojica zajedno 58. Ponekad u šali na takva pitanja odgovaramo da smo nas dvoje skupa skoro kao on jedan, ali iza te šale ima i puno istine. Naime, postoji neka podjela. Krešimir je više usmjeren u kliničke vještine, kirurgiju i pacijente, ali i ljudske resurse. Reklo bi se da ima uho kraj svakog zaposlenika i vrlo brzo rješava trzavice i nesuglasice među njima, radi na poboljšanju općeg toka posla. S druge strane, Ivan ima strast za visokom tehnologijom i stalno čita, gleda i razmišlja koji novi uređaj ili proceduru uvesti u posao. Često se bavi pitanjima marketinga i promocije te uz to ima iskustva u pisanju europskih projekata, a u ovom je razdoblju Svjetlost uspjela ostvariti čak tri u iznosu od preko 10 milijuna kuna. Možda jesmo mladi, no nas dvojica u nekoj sinergiji možemo napraviti velike stvari.

Postali smo svjetski lideri

Kada govorimo o Svjetlosti, mi od prvog dana djelujemo u potpunosti na

slobodnom tržištu. To ima svoje mane, u smislu da vam ni jedan pacijent neće nikad biti poslan od države, ali prednost je da sami formiramo cijene svojih usluga, u svakoj cijeni ugrađene su neke osnovne stvari – materijal, trošak amortizacije opreme, trošak rada ljudi koji sudjeluju, ali i trošak razvoja. Upravo ta zadnja stavka je ključna, kada vam neki fond propiše cijenu koja jedva, ako uopće, pokrije trošak materijala i rada onda nema prostora za inovacije i novu opremu, nema prostora za nove usluge i napredak struke. Baš to čini Svjetlost uspješnom. Prije 20-ak godina, kada je tata počinjao morao je moliti prijatelje za pomoć, da zovu banke kako bi uopće mogao dobiti kredit. Danas, kada je kvaliteta kroz 23 godine djelovanja ostvarila svoj prirodni rezultat, a to je novac koji je posljedica kvalitetnog rada, sve je drugačije. Naime, sada ne trebamo novac da bismo preživjeli. Većinu opreme i ulaganja financiramo iz vlastitih sredstava, no pojavila se skroz nova kategorija. Industrija je prepoznala da neki Gabrić iz neke male Hrvatske troši više *premium* materijala (naprednih leća

koje ispravljaju vid na svim udaljenostima kakve smo ugradili Ivani Trump, Francu Neru, Timu Rothu i mnogima drugima) odlučili su provjeriti što nas to čini posebnima. Ono što su našli, iznenadilo ih je jer je sustav organiziran čak i iznad standarda u Europskim prijestolnicama. To ih je dovelo do toga da nam prepuste studiju za najnoviju generaciju tih *premium* leća, ugovorili smo 54 oka, isporučili 206 i postali svjetski lideri za taj novi tip *premium* leća. Kao kruna te suradnje, Johnson&Johnson je Svjetlosti poklonio laser za operacije katarakte vrijedan 400.000 €. Taj laser omogućuje da mlađi kirurzi koji nemaju desetke godina kirurškog iskustva postižu iste rezultate kao kirurzi s desetljećima iskustva. Sve to dovodi do toga da danas, umjesto da naši liječnici odlaze van i uče kako se nešto radi, nama u Svjetlost dolaze doktori iz cijelog svijeta kako bi se educirali o primjeni novih metoda u oftalmologiji. To ne možete kupiti novcem, to se može zaslužiti samo kvalitetom.

www.svjetlost.hr